

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. novembra 1890.

Leto XX.

Sanje.

Na postelji sem ležal
Zatisnenih očij,
In sanje me varále,
Da mati še živí.

Okrog vratú jej padem,
Poljubim njen obraz,
In same sreče v prsih
Zamrè mi vsak izràz.

A mati ljuba stisne
V svoj gorki me objèm,
Skrivnostno zašepeče:
„Prekmalu ti umrèm!“

„Nikdar nè! Strašna slutnja!“ —
Zbeží mi sèn z očes. —
In mati moja ljuba
Umrla mi je res.

A. Medved.

Iglanovi.

I.

Iglanovi so bili precej imoviti. Stanovali so na prijaznem hólmcu, obdanem z rodovitimi njivami, pod katerimi so se razprostirali lepi travniki, vsi njihova last. Ne samó, da so za domačo rabo pridelali vsega, kolikor so potrebovali, ostajalo jim je še za na prodaj. Letine so bile ob tistih časih tudi dobre, in tako se je vsako leto množilo Iglanovim premoženje. Da-si je Bog